

अग्नें व्रतपास्त्वे व्रतपा या तव तनूरियं सा मयि यो मम तनूरिषा सा त्वयि ।
सह नौ व्रतपते व्रतान्यनु मे दीक्षां दीक्षापतिर्मन्यतामनु तपस्तपस्पतिः ॥ ६ ॥

का° [८. २. ४.] अग्ने व्रतपा इत्याहुवनीये समिधमाधयेति ॥ अग्नियं यजुः । य-
जमानोऽनेन यजुषाग्निशरीरात्मशरीरयोर्व्यत्ययं करोति । हे व्रतपाः सर्वेषां व्रता-
नां पालकाग्ने त्वे व्रतपाः (५.) त्वमस्मदीयस्य वर्तमानव्रतस्य पालको भवसीति
शेषः । विभक्तेः शे अदिशे त्वे इति वृषम् । तव तथाविधस्य व्रतपालकस्य या
तनूः शरीरमस्ति सेयं तनूर्मयि भवत्विति शेषः । यो या उ या च मम तनूः मदीयं
शरीरं सैषा तनूस्त्वयि भवतु । तथा सति हे व्रतपते व्रतपालकाग्ने व्रतान्यनुष्ठे-
यानि कर्माणि नौ अग्नियजमानयोः सह प्रवर्ततामिति शेषः । यावान्ब्रतेषु ममा-
दस्तावानिव तवापि भवत्वित्यर्थः । किं च । दीक्षापतिर्दीक्षायाः पालकः सोमो
मे मम दीक्षामनुमन्यताम् । तथा तपस्पतिः उपसद्रूपस्य तपसः पालकः सोमः
तपः मदीयमुपसद्रूपमनु मन्यतामित्यनुवर्तते ॥ ६ ॥

अ॒श्रु॒र॒श्रु॒ष्टे दे॒व सो॒माप्या॒यता॒मिन्द्रा॒यैक॒धन॒विदे॑ ।

आ तुभ्य॒मिन्द्रः॒ प्याय॑ता॒मा त्वमिन्द्रा॒य प्या॒यस्व ।

आप्या॒यया॒स्मात्सखी॒त्सन्त्या मे॒धया॒ स्व॒स्ति ते॑ दे॒व सोम॒ सुत्या॑मशीय ॥

ए॒ष्टा रा॒यः प्रेषे॑ भ॒गाय॒ऋत॑मृत॒वादि॒भ्यो नमो॑ द्या॒वापृथि॒वीभ्या॑म् ॥ ७ ॥

का° [८. २. ६.] यजमानपृष्ठाः सोममाप्याययत्यश्रुरश्रुरिति ॥ प्रकृतिः चतुर-
वसाना सोमदेवत्या । अत्योऽर्धर्ची लिङ्गोक्तदेवतः । चतुरशीत्यक्षरा प्रकृतिः ।
तत्र मन्त्रद्वयम् ॥ सोमवल्या अवयवोऽश्रुरुच्यते । वीप्सा सर्वसंग्रहार्था । हे सोम
देव ते तवांशुरंशुः सर्वोऽप्यवयव इन्द्राय इन्द्रप्रीत्यर्थमाप्यायतां वर्धताम् चिरा-
वस्थानेन (६.) यः सोमावयवो ह्यनः शुष्कश्च तदुभयं मन्त्रेणाप्यायितं भवति ।
तदाह तित्तिरिः । यदेवस्य शुष्यति यन्म्लायते तदेवास्यैतेनाप्याययतीति ॥ किम्भू-
तायेन्द्राय । एकधनविदे एकं मुख्यं धनं सोमवृषं विन्दते लभते स एकधनवित्
यद्वा सोमकण्डनाय यैर्जलमानीयते ते कुम्भा एकधनाः एकं धनं सोमवृषं यत्रेति